

give Bemyndigelsen til midlertidig at forbyde Udførsel af visse Varer den Udstrækning, som foreslaas i Lovforslaget § 1. Vi har ment, at det i Øjeblikket var uødvendigt at give Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af forædlede dyriske Produkter. Vi mener derfor, at Ordet „Levnedsmidler“ i § 1, Nr. 1, burde udgaa. Paa den anden Side vil vi ikke have noget imod, at Forbudet eventuelt blev udstrakt noget videre end til Korn- og Foderstoffer. Vi vilde ikke have noget imod, at der under Nr. 1. f. Eks. kom til at staa: „Korn, Kornvarer, Foderstoffer og Kartofler“. Endelig har vi ogsaa nogen Betænkelse ved i Øjeblikket at give Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af Ride-, Træk- og Lastdyr. Man maa huske paa, at der i mange Egne af Landet er en meget ringe Avl, og at det for Landbruget vil være af Betydning, om denne Udførsel, i hvert Fald indtil videre, kunde bibeholdes. Men navnlig vilde det for Landbruget og for hele Nationen være af stor Betydning, om Udførselen af dyriske Produkter, som vi har meget stor Overflod af — jeg tænker her paa Smør, Kød, og Flæsk, hvoraf vi har meget mere, end vi selv kan bruge — kunde foregaa saa uhindret og godt som vel muligt. Vi ser derfor ikke i Øjeblikket mindste Nødvendighed for at give Bemyndigelsen den Udstrækning, her foreslaas, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tillade mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om han maatte være villig til til anden Behandling at modtage eller selv stille Ændringsforslag i den af mig her paa pegede Retning.

Stauning: Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige vor Støtte til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, idet det forekommer os at være absolut fornødent, at Regeringen under de alvorlige Tider, som vi muligt gaar i Møde — endnu alvorligere, end de for Øjeblikket er —, har Midler til at sikre Befolkningen Livsfornödenheder i det Omfang, som det til enhver Tid maatte være muligt at sikre den. Jeg kan under ingen Betingelse dele de Anskuelse, der gjordes gældende af det ærede Medlem, der havde Ordet paa Venstres Vegne (P. Th. Nielsen), idet det forekommer mig, at hvad det ærede Medlem ønskede at foreslaa, er alt for lidet omfattende. Jeg maa mene, at Regeringen bør have Bemyndigelse til at indbefatte alle Levnedsmidler, som skønnes nødvendige, under et eventuelt Forbud mod Ud-

førsel, og jeg synes, at vi i de Dage, der allerede er forløbet, har faaet tilstrækkelig mange Vidnesbyrd om den Spekulation, ja om den Aager med Levnedsmidler, som foregaa fra Landsmænds Side mod Landsmænd. Under Forhold som de nuværende maa man i høj Grad paa et saadant Omraade have Lov til at ønske de bedst mulige Følelser lagt for Dagen, og jeg kan derfor ikke skønne, at det skulde være tilraadeligt fortsat at give Rum for den Aager, som vi allerede har set tilstrækkelig af.

Povlsen: Ogsaa jeg tror, det er ganske nødvendigt, at Regeringen har Haand i Hanke med den utilbørlige Fordyrelse af Levnedsmidler, og hvad der ellers er nævnt her, og jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Minister vil træffe sine Forholdsregler saaledes, at de ikke kommer til at genere mere end højest nødvendigt. Jeg kan dermed anbefale det foreliggende Forslag om at forbyde Udførsel af visse Varer; derved hindrer man ogsaa Fordyrelsen.

Hammerich: Jeg kan ogsaa paa min Gruppens Vegne give min Tilslutning til dette Lovforslag. Jeg forstaar de Betæneligheder, der kunde næres med Hensyn til den Bemyndigelse, man her foreslaar at give Regeringen; men jeg er ganske sikker paa, at her i vort Land vil ingen Regering misbruge en saadan Bemyndigelse, saaledes at det gaar ud over de for os mest betydende Erhverv; man vil ikke gaa videre end til at sikre imod, at der kommer Fordyrelser, som gaar ud over Befolkningen i dens Helhed. Derfor kan jeg give min Tilslutning til den Bemyndigelse, Lovforslaget giver Regeringen.

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag gaar kun ud paa at give Justitsministeren en vis Bemyndigelse, og som jeg allerede havde den Ære at udtale for det høje Ting ved Forelæggelsen af Lovforslaget, maa det naturligvis være den Mand, som til enhver Tid er Justitsminister, i højeste Grad magtpaaliggende at bruge denne Bemyndigelse med den største Forsigtighed og ikke gaa ud over, hvad der er strengt nødvendigt. Navnlig er det jo en ganske given Ting, at i et Land, hvor Landbruget og Forædlingen af Landbrugets Produkter er et Hovederhverv, vilde der aldrig kunne være nogen Regering, som udstedte Forbud mod Udførsel af Æg, Flæsk, Smør og lignende, uden at